

OBRAZLOŽENJE ODLUKE ODBORA KORISNIKA

Priznanje odgajateljima u sustavu alternativne skrbi za djecu u znak zahvalnosti, prepoznavanja i vrednovanja njihovog osobitog doprinosa životima djece i mladih s iskustvom života u alternativnoj skrbi dodjeljuje se sukladno Pravilniku o dodjeli priznanja odgajateljima u sustavu alternativne skrbi za djecu i mlade „Zvone“, a sukladno članku 10. koji glasi da se **svake godine dodjeljuje se u pravilu jedno Priznanje, a iznimno se mogu dodijeliti dva Priznanja.** Temeljem poslanih prijava, razmatranjem istih te kasnijim intervjuima predlagatelja i predloženih, „Odbor korisnika“ odnosno djeca i mladi s iskustvom odrastanja u alternativnoj skrbi donijeli su odluku da se Priznanje „Zvone“ dodjeljuje dvjema osobama koje su, iako različite, potpuno jednako zaslužile biti prvi dobitnici Priznanja Zvone te nije bilo moguće odabrati samo jednu osobu.

Priznanje Zvone za 2021. godinu dobivaju gospođa MERISANDE PJERABON IZ LIPIKA I GOSPOĐA RADMILA SEKANIĆ IZ SISKA.

Obrazloženje Odbora korisnika:

„Odbor korisnika“ smatra da je kvalitetom pružene skrbi gospođa **MERISANDE PJERABON**, odgajateljica predkolske djece ostavila dubok trag kod djece s kojom je radila. Potvrdu za to smo dobili i tijekom samog intervjua s nekadašnjom štičenicom i korisnicom dječjeg doma u kojem je radila. Nikolina je svjedočila kako je gospođa Merisande svoj posao radila srcem, cijelim svojim bićem. Bila je jedna od ključnih osoba na putu ka njezinu odrastanju. Naučila ju je esencijalnim vještinama koje su joj, u sadašnjoj dobi, prijeko potrebne. Najbitnije od svega, pružila joj je utjehu i ljubav, podršku kada su joj one bile uskraćene. O karakteru gospođe Merisande smo se i sami uvjerali tijekom intervjua s njom. Uvidjeli smo kako je riječ o izrazito toploj, otvorenoj i pristupačnoj osobi koja je radila u najboljem interesu za djecu. Štitila ih te stavljala na prvo mjesto. Radila je posao srcem i do onog trenutka kada je cijelu sebe bila u mogućnosti pružiti djeci s kojom je radila. Suvišno je govoriti o nebrojenim prekovremenim satima i vikendima koje provela s djecom kojoj je bila odgajateljica. I zato držimo da je gospođa Merisande Pjerabon primjer odgajateljice kojoj posao odgajatelja nije bio samo posao već zvanje i čiji rad bi trebao biti ogledni primjer kako sadašnjima, tako i budućim odgajateljima.

Odbor korisnika odlučio je da **RADMILA SEKANIĆ**, diplomirana pedagožica dobije Priznanje Zvone, a razlozi koji su nas doveli do odluke da nju proglasimo „najodgajateljem“ godine su ti što i kroz razgovor s njom pa tako i predlagateljicom i kolegicom koja ju je podupirala jest da su sve 3 priče jednako izgledale i bile su vjerodostojne bez velikih i hvalospjevnih iskaza kako bi nas zadobili. Razgovori su bili prepuni emocija i ono što nas je najviše oduševilo ili kako ćemo to već nazvati dok smo vodili razgovor s predlagateljicom u više trenutaka na sam spomen odgajateljice Race (kako je ona zove) bi je preplavile emocije i nije bila u stanju izustiti nikakve pohvale za gospođu Radmilu. Nekad je manje više pa smo došli do zaključka nitko ne može

odglumit takve emocije. Predivna spoznaja nam je bila i da gospoda Radmila svoj način rada nije promijenila u svih gotovo 40 godina radnog staza u domu, da je uvijek bila smirena i znala dobro procijeniti situaciju i kako postupiti u njoj, svojim primjerom je učila i kolege koje su dolazile kako da časno obavljaju svoj posao, ali i djeci je dala poticaj da rade stvari koje možda i ne trebaju raditi, npr. saditi biljke voće i povrće, brinuti o njima te kasnije uživati plodove koji su svojim radom dobili. A ono nešto najvažnije po nama do čega smo došli iz razgovora s Radmilom je to da se radi o jednom jako toplom, osjećajnom i nadasve realnom odgajatelju: ona je znala kada se treba povući, znala je razdijeliti posao od privatnog života tako da ne pate njezina djeca, ali i da ne „izgori“ za jednu generaciju jer i sljedeće generacije imaju pravo na nju u najboljem naponu. No ovaj dio neka vas ne zabrine da je razdjeljivala posao od privatnog - bilo je trenutaka kada su situacije zahtijevale ostajanje duže na poslu, kada bi kod kuće noći probdjela iz zabrinutosti što se dešava s pojedinim štićenikom, ali i trenutaka kada je sama od sebe došla na posao kao npr. odmah nakon potresa. I za kraj jedna rečenica koja nam je zazvonila - kada je rekla da je tužna što odlazi u mirovinu jer sada kada je napokon došlo vrijeme rada s djecom kako je ona oduvijek htjela raditi i gurala da je dijete u prvom planu, a da je ona i drugi odgajatelji tu za dijete.

U Zagrebu, 21.12.2021.